

اطلاعیه رسمی

مرکز اسناد حقوق بشر ایران گزارش زیر را منتشر می کند:

«ارباب پنهانی: نهادهای اطلاعاتی موازی ایران»

(نیوهیون، کانکتیکت، ۱۱ خرداد ۱۳۸۸) - گزارش جدید مرکز اسناد حقوق بشر ایران فعالیت‌های مخفیانه و غیرقانونی نهادهای اطلاعاتی موازی که در دوران خاتمی، از ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۴، فعال بودند را بررسی می کند. گروه‌های غیرقانونی‌ای که به عنوان نهادهای اطلاعاتی موازی شناخته می شوند وابسته به دستگاه‌های دولتی بیشماری مانند قوه قضاییه بودند اما کاملاً خارج از قوانین ایران عمل می کردند. عناصر محافظه کار از این گروه‌ها استفاده کردند تا تسلط خود بر اهرم‌های قدرت در ایران را در دوران خاتمی تثبیت نمایند.

مأموران نهادهای موازی مسئول تهدید، ارباب و ساکت کردن اصلاح طلبان، مخالفان سیاسی و منتقدین جناح محافظه کار بودند. اهداف اولیه این مأموران روزنامه نگاران، فعالان دانشجویی و دیگر فعالان جامعه مدنی بودند. قربانیان این نهادها در بازداشتگاه‌هایی خارج از نظارت سازمان زندانهای کشور نگاه داشته می شدند. بعضی از این بازداشتگاه‌ها در آن زمان شناخته شده بودند و بعضی بعدها شناخته شدند و بعضی نیز هنوز ناشناخته باقی مانده اند. قربانیانی که در بازداشت غیرقانونی بودند، به طرز وحشیانه‌ای بازجویی شده و برای مدت‌های طولانی در حبس انفرادی نگاه داشته می شدند. آنها حتی بعد از آزادی مورد اذیت و آزار قرار می گرفتند.

آزادی قربانیان که به جنایاتی از قبیل برهم زدن امنیت کشور، جاسوسی، تهیه اطلاعات به نفع دول خارجی و توهین و اهانت به مسئولین نظام متهم می شدند، معمولاً مشروط به موافقت آنها به تهیه اعتراف نامه‌ای که توسط نهادهای اطلاعات موازی دیکته شده و توسط رادیو و تلویزیون ایران پخش می شد بود. این اعترافات اجباری معمولاً تحت نظارت قضایی صورت می گرفت.

رنه ردمن، مدیر اجرایی مرکز اسناد حقوق بشر ایران می گوید: «وسعت دامنه این فعالیت‌های مخفیانه در داخل و خارج از ایران نامعلوم است. ما امیدوار هستیم که این گزارش تعدادی از این فعالیتها را افشا نماید. همچنین امید داریم که این فعالیتها دیگر تکرار نشوند».

برای تهیه این گزارش که هفتاد صفحه می باشد، مرکز اسناد حقوق بشر ایران با هشت نفر مصاحبه کرد. گزارش همچنین شامل توضیحی از فضای سیاسی ایران که منجر به ایجاد نهادهای اطلاعاتی موازی شد به همراه تحلیل تفصیلی از مدارک واقعی و فعالیت‌های غیرقانونی آنها می باشد. مدارک واقعی شامل شهادتنامه‌های جامع از شهود است که به توضیح تجربیات آنها طی دستگیری، بازداشت و پس از آزادی از زندان می پردازد.

گزارش «ارباب پنهانی: نهادهای اطلاعاتی موازی ایران» به زبان فارسی در پایگاه اطلاعاتی مرکز اسناد حقوق بشر ایران در <http://www.iranhrdc.org> موجود می باشد.

مرکز اسناد حقوق بشر ایران مؤسسه‌ای غیرانتفاعی می باشد که در سال ۱۳۸۳ توسط گروهی از پژوهشگران، فعالان، و تاریخدانان حقوق بشر تأسیس شد. کادر این مرکز که از وکلا و پژوهشگران حقوق بشر تشکیل شده است گزارشهای جامع و کامل از وضعیت حقوق بشر در ایران از زمان انقلاب ۱۳۵۷ تا کنون تهیه می کند. هدف

این مرکز تشویق گفتگوی آگاه بین محققین و عموم مردم در داخل و خارج از ایران می‌باشد. گزارش‌های حقوق بشری و آرشیو اسناد حقوق بشر این مرکز در پایگاه اطلاعاتی آن برای دسترسی و آموزش عموم موجود می‌باشند.

برای اطلاعات بیشتر درباره این گزارش با مرکز اسناد حقوق بشر ایران تماس بگیرید:

مرکز اسناد حقوق بشر ایران

۲۰۳-۷۷۲-۲۲۱۸

info@iranhrdc.org